

men skal Forskærfningen rykke ud, saa bør dens Befalingsmænd behandles ligesom andre Befalingsmænd, ikke at tale om, at de efter Hærens Bestemmelse kunne bortcommanderes til andre Afdelinger af Hæren. Man kan tage Oberster, Capitainer, Lieutenanter og Underofficerer af Forskærfningen og commandere dem til Tjeneste ved en anden Afdeling; og isaafald vil man ikke kunne give dem den samme Feltudrustning som Befalingsmændene ved Linien og Reserven. Hele Bestemmelsen faaer kun Betydning, naar der er Tale om at sætte Hæren paa Feltfod, og jeg tvivler vel ikke om, at naar dette Tilfælde indtræder, vil man finde en Maade, hvorpaa man kan skaffe disse Mand Feltudrustningshjælp, men jeg troer det rigtigt, at Udkastet allerede nu tager Hensyn dertil. Jeg skal derfor tilraade, at § 18 bliver staaende som den er. — Med Hensyn til § 19 har Udvalget deelt sig i to Dele. Fleertallet vil have, at det sidste Punkt skal udgaae, og Mindretallet vil beholde det. Det gjælder her en Bestemmelse, der gaaer ud paa, at Krigsministeren bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af Lovens Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, og skal saaledes Fortolkningen af Lovens ei kunne gøres til Gjenstand for Rettergang. Jeg har troet det rigtigt at indføre denne Bestemmelse, fordi det jo ikke gjælder her som ved andre Tilfælde, som det nemlig gjælder ved Lønninger, Pensioner, det gjælder ikke her Forsørgelse for en Mælle af Ar, Noget, der tilstaaes maaffee for Livstid. Det gjælder kun mindre Summer, som tilstaaes under visse særegne Forhold. Jeg har troet, at det vilde være betænkeligt her at aabne Udgang til Rettergang, som baade kan være meget byrdefuld for Administrationen, og ligeledes til megen Udgift for de Paagældende, som i de fleste Tilfælde ville staae sig bedre ved at acquiescere ved den Bestemmelse, som er bleven truffen, end ved at gaae til Rettergang. Jeg troer ogsaa, at der her vil kunne indtræffe den Ulempe, at Domstolene kunne komme til at afgjøre et enkelt Punkt paa en anden Maade end Krigsbestyrelsen, men at Krigsbestyrelsens Afgjørelse var truffen efter et vist System, efter en vis ledende Tanke. En saadan ledende Tanke ville jo Domstolene ikke

anerkjende; de ville tage det enkelte Punkt, hvorefter Klagen dreier sig, og afgjøre det efter deres Anskuelse, men derved vilde altsaa fremkomme maaffee væsentlige Uoverensstemmelser mellem den Fortolkning, som Domstolene give, og den, som Krigsbestyrelsen har givet, og som i de øvrige Henseender bliver staaende. Jeg vilde betragte de saaledes fremkommende Uoverensstemmelser som meget beklagelige. Paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at ligesom det har været min Tanke paa et andet Sted, at Udgangen til Rettergang burde staae åaben, er jeg principielt ogsaa for, at den bør staae åaben her. Det indeholder ganske vist en Vetryggelse for de Statsborgere, som tjene i Hæren, og dette letter meget Ministerens Ansvar. Altsaa, jeg har ikke med Hensyn til dette Punkt nogen saa afgjort Stilling for eller imod. Jeg har troet, at overveiende Grunde tale for dette Forslag, og derfor har jeg fremsat det, men det er ikke et Forslag, med Hensyn til hvilket jeg som sagt indtager nogen saa afgjort Holdning, og jeg skal endnu tilføie, at jeg er bleven opmærksom paa, hvad jeg ikke dengang havde lagt Mærke til, at denne Bestemmelse ikke findes i Lovens om Søtillæg. Medens jeg altsaa med Hensyn til dette Punkt troer at burde fastholde Forslaget som stemmende baade med Statens og Indvidernes Tarv, gjør jeg ikke nogen Modstand mod Ændringen, idetmindste ikke fra et principielt Standpunkt.

Møllen: Det første Punkt, jeg vil tillade mig at omtale, indeholdes i § 4, nemlig det Forslag, der er stillet af den høitærede Krigsminister med Hensyn til det Tillæg, der er tilfattet at ydes Brigadegeneraler og de med dem ligestillede Generaler. Som den ærede Ordfører allerede har yttret, forholder det sig fuldkommen rigtigt, at dengang Hærens Orden blev drøftet, gik man ud fra, at Chargeforholdet fra Oberst til General ikke skulde have nogensomhelst pecuniær Indflydelse, men kun have Betydning ved den høiere Stilling i Overensstemmelse med, hvad der undertiden findes i andre Lande. Forøvrigt kan det vistnok siges, at denne høiere Charge ikke er indført allevegne, f. Ex. ikke i Schweiz, og jeg